

Mustra

A „mustráló” főszerkesztő – rendhagyó módon! – magával kezdi a lapszemlét. A tizedik évfolyamába lépett *Könyv és Nevelésről* szóló visszatekintő előadás a Kecskeméti Tanítóképző Főiskola júniusi konferenciáján elhangzott előszóban is, most pedig (stílszerűen) az *Olvásáspedagógia* rovatban olvasható – természetesen az elektronikus változatban is.

Könyvtár rovatunkban két egyházi iskolai könyvtári tárgyú írással is találkozhat az érdeklődő. Balogh Kriszta – a rendszer szakmai referenseként – az evangélikus egyház iskolai könyvtáiról, múltjukról, jelen állapotokról és jövő terveikről írt összefoglaló jelentést. Pákovics Enikő a győri bencés gimnázium ifjúsági könyvtárát mutatja be. Mindkét írás bővített (ábrákkal, táblázatokkal, grafikonokkal, fotókkal illusztrált) változata megtalálható az elektronikus *Könyv és Nevelésben*.

A rovat körkérdésében arról nyilatkozik hat iskolai könyvtáros, hogy vajon az ő iskolájukban (könyvtárunkban) föllelhet-e tanár vagy diák olyan tankönyveket is egy-egy tantárgyból, amelyekből ott nem tanítanak.

Az *Olvásáspedagógia* rovatallal kezdtünk – s most azzal folytatjuk. Az OFI OPKM szakreferense, Dömsödy Andrea arra vállalkozott, hogy „mai szemmel” megjegyzéseket fűz két, közel száz évvel ezelőtti szócikkhez. Megyesi Ferenc az ifjúsági könyvtárakról értekezett a *Magyar Középiszkola* egyik 1910-es számában, a kitűnő szakember, Szemák István pedig azt vizsgálta, miként vannak jelen a könyvtárak az iskolai évkönyvekben. „Száz év nagy idő!” meg aztán „Sok víz lefolyt azóta a Dunán!” – élhetnénk bizvást ezekkel a rémisztően bölcs közhelyekkel, helyettük azonban – a szemlélő szerint! – sokkal ide illőbb lehet ez: „Nincs új a Nap alatt!”

Két üdítő hatású írásra hívom még föl a figyelmet ebből a rovatból. Mindkettőnek tanár(nő) a szerzője, és mindkettő – kedvesen, derűsen optimista. Annyi „vészharangszót” kongattunk már meg az elmúlt tíz évben ebben a rovatban, hogy még a főszerkesztői szív is ellágyulni képes Bárdos Dóra: *Egy kötelező olvasmány olvasási vetületei* című írásától. (Ez is kecskeméti konferencia-előadás volt!) Kéretik a címtől nem megijedni: ez a leghivatalosabb ízű mondat az egész írásban, amely a *Rómeó és Júlia* mint házi olvasmány meglehetősen rendhagyó feldolgozását mutatja be. A másik írás az elektronikus változatban olvasható: szerzője Szász Gyöngyi, aki egy csapat pesti, „Szinyvei Mersés” kamasszal töltött el egy olvasótáboros hetet az Őrségben. Olvasni is élmény a tábori eseményekről, ráadásul elhithetően sugárzik az írásból, hogy átélni mekkora élmény lehetett – diáknak is, tanárnak is.

Az *Ifjúsági irodalom* rovatban is helyet kapott egy Kecskeméten elhangzott előadás. A főszerkesztői megérzés azt súgja, hogy Galuska László Pál: *A Pál utcai fiúk értelmezésének kérdései a magyar gyermekirodalom kutatásában* című dolgozata nem marad visszhangtalan. A szerző vitatja a regénynek a szakirodalomban kanonizálódó műfaji hovatartozását, s miközben cáfolni törekszik azt, megfogalmazza a kérdésről a maga tézisét. Érdekesen árnyalja témánkat egy „egykorú” kritika, bizonyos Ludovicus írása a *Magyar Középiszkola* egyik 1907-es számából.

A *Tankönyv, taneszköz* rovatban Mosonyi László és Nádasi András *Kogutowicz Manó és Kogutowicz Károly földrajzi és történelmi atlaszai, térképfüzetei és glóbuszai* címmel emlékezik meg a két Kogutowicz, apa és fia korszakos pedagógiatörténeti jelentőségű tevékenységéről, iskolai atlaszaikról, térképeikről és földgömbjeikről. Hogy mást ne mondjak róluk, szerepükről az iskolai szemléltetésben, mire iskolába mentem 1949-ben, tudtam olvasni. Legalábbis azt hittem mindaddig, míg az első padban ülve meg nem láttam a falitérképen a rettentő, kiolvashatatlan nevet: KOGUTOWICZ MANÓ. A Manó mindig elsőre sikerült. A Kogutowicz – csak nagy sokára...

Gulyás László